

สำหรับศาลใช้

(๑๙)

หมายนัด

คดีหมายเลขคดีที่ 21 / ๒๕ 51

คดีหมายเลขแดงที่ 839 / ๒๕ 52

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ไม่มีผู้รับโดยชอบให้ปิด

หมายศาล

ศาล

จังหวัดราชบุรี

วันที่ 8

เดือน

มกราคม

พุทธศักราช ๒๕ 57

ความ

แพ่ง

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.)

โจทก์

ระหว่าง

นายปุระเหื่อง ไขบุญ กับพวก รวม 2 คน

จำเลย

หมายถึง

สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.)

โจทก์

ด้วยคดีเรื่องนี้ศาลได้นัด ฟังคำพิพากษาศาลฎีกา

ณ วันที่ 18

เดือน

กุมภาพันธ์

พ.ศ. ๒๕ 57

เวลา 09.00

นาฬิกา

เพราะฉะนั้น ให้ท่านไปศาลตามกำหนดนี้

ผู้พิพากษา

(พลิก)

จังหวัดราชบุรี

ศาล

0-3231-5719-25

โทรศัพท์

สมพัก / ผู้พิมพ์

ที่อยู่ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี

(๓๑)

คำพิพากษา

ส่วนรับศาลใช้

11

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๕๗ ใน ๑ / ๒๕๕๖

ศาลฎีกา

วันที่ ๓๑ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ความแพ่ง

ระหว่าง

{	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม,	โจทก์
	นายประเทือง ไพบูลย์ ที่ ๑	
	นายเล็ก อินทร์พรหม ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ละเมิด

โจทก์	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
-------	-------------	-----------

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗	ลงวันที่ ๒๗ เดือน มกราคม	พุทธศักราช ๒๕๕๔
-----------------	--------------------------	-----------------

ศาลฎีกา	รับวันที่ ๗ เดือน ตุลาคม	พุทธศักราช ๒๕๕๔
---------	--------------------------	-----------------

- ๒ -

โจทก์ฟ้องและแก้คำฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน
จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ถือครองทำประโยชน์ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำ
ประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (เอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๕ - ๐๑) แปลงที่ ๒๘ กลุ่มที่ ๑๒๙๐
เนื้อที่ ๒๙ ไร่ ตำบลห้วยยางโท อำเภอบางบาล จังหวัดราชบุรี จำเลยที่ ๑ ร่วมกับ
จำเลยที่ ๒ กระทำละเมิดต่อโจทก์โดยจำเลยที่ ๑ ยินยอมรู้เห็นเป็นใจให้จำเลยที่ ๒
นำรถยนต์บรรทุกเข้าไปขุดดินลูกไร่พร้อมบรรทุกดินลูกไร่ออกไปโดยไม่ได้รับอนุญาต
หรือได้รับความยินยอมจากโจทก์ ต่อมาโจทก์สำรวจพบว่าการขุดดินลูกไร่ในที่ดินแปลงที่
จำเลยที่ ๑ ถือครองดังกล่าวไป ๒๑ ไร่ ๓ งาน ๕๑ ตารางวา จำเลยทั้งสองต้อง
รับผิดชอบในผลแห่งละเมิดโดยจะต้องชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์คิดเป็นค่าเฉลี่ยดินรวม ๗๘,๖๕๑.๕
ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นค่าเสียหายค่าทดแทน ๕,๐๗๖,๙๓๔ บาท โจทก์มีหนังสือทวงถาม
จำเลยทั้งสองแล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกัน
ชำระค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐
ซึ่งเป็นวันที่โจทก์ทราบการกระทำละเมิดถึงวันฟ้องเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๔๕๖,๖๖๐.๘๔ บาท
และดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๕,๐๗๖,๙๓๔ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็น

ต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแกโจทก์

จำเลยที่ ๑ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์
ในที่ดินตามฟ้องแต่ที่ดินมีสภาพเป็นดินลูกรัง สูง ต่ำ ลึก ไม่ราบเรียบไม่สามารถ
ทำประโยชน์ได้ จำเลยที่ ๑ จึงปล่อยทิ้งร้างมิได้เข้าทำประโยชน์ จำเลยที่ ๑ ไม่เคย
รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมอนุญาตให้จำเลยที่ ๒ ขุดตักดินในที่ดินแปลงดังกล่าว ฟ้องโจทก์
เคลื่อนคลุมและขาดอายุความ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ค่าเสียหายหากมีก็ไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๒ ให้การว่า เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ จำเลยที่ ๑
ว่าจ้างจำเลยที่ ๒ ให้เข้าไปขุดดินในที่ดินพิพาทซึ่งจำเลยที่ ๑ อ้างว่าเป็นที่ดินตามหนังสือ
รับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๓๐๕ เลขที่ดิน ๕ ตำบลวังมะนาว
อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี เดิมที่ดินดังกล่าวมีสภาพถูกขุดทำลายมาก่อน จำเลยที่ ๒
เพียงแต่เข้าไปขุดตักแต่งปากบ่อโดยขุดตามแนวเขตที่จำเลยที่ ๑ นำชี้ จำเลยที่ ๒ ไม่ได้
กระทำโดยเจตนาหรือประมาทเลินเล่อแต่อย่างใด จึงไม่ต้องรับผิดชอบในมูลละเมิดต่อโจทก์
จำเลยที่ ๒ ขุดเนื้อดินออกไปเพียงเล็กน้อย คิดเป็นค่าเสียหายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

(๓๓ ทวิ)

สำหรับศาลใต้

- ๔ -

ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยที่ ๓ ชำระเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยที่ ๑ ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนด ค่าทนายความ ๑๐,๐๐๐ บาท และให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๒ ค่าฤชาธรรมเนียม เฉพาะส่วนของจำเลยที่ ๒ ให้เป็นพับ

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ เสียด้วย ค่าฤชาธรรมเนียมสำหรับโจทก์และจำเลยที่ ๑ ทั้งสองศาลและค่าฤชาธรรมเนียม สำหรับโจทก์และจำเลยที่ ๒ ในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ ๓๒,๖๐๐ บาท แก่โจทก์ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้เป็นยุติ โดยคู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้งเป็นอย่างอื่นว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับอนุญาตจากโจทก์ให้เข้าทำประโยชน์

- ๕ -

ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (เอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๕ - ๐๑) แปลงที่ ๒๕ กลุ่มที่ ๑๒๕๐ เนื้อที่ ๒๕ ไร่ ตำบลห้วยยางโทน อำเภอบางบาล จังหวัดราชบุรี จำเลยที่ ๑ ขุดตัดดินในที่ดินแปลงดังกล่าวไปโดยไม่ได้รับ อนุญาตจากโจทก์ โจทก์แจ้งความดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานลักทรัพย์ ซึ่งต่อมาพนักงานอัยการยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๙๓๗/๒๕๕๓ ต่อศาลชั้นต้น ในความผิดฐานลักทรัพย์ จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้น มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ และให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าทรัพย์สิน ๕,๐๗๖,๔๓๔ บาท แก่โจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีดังกล่าวตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๓๒๔/๒๕๕๒ คดี ถึงที่สุดแล้ว โดยมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ก่อนศาลชั้นต้นในคดีนี้ จะมีคำพิพากษา ซึ่งคดีนี้ผู้เสียหายเป็นโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ชดเชยค่าเสียหาย ตามสิทธิเรียกร้องอันมีมูลมาจากการกระทำความผิดอาญาดังกล่าวจึงเป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่อง กับคดีอาญา ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่งศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษา ส่วนคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๖ ฟ้องโจทก์ในคดีนี้ สำหรับจำเลยที่ ๑ ในส่วนต้นเงินจึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีอาญา

- ๒ -

หมายเลขแดงที่ ๑๓๒๔/๒๕๕๒ ของศาลชั้นต้น ต้องห้ามตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๕๕

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ประการแรกว่า ฟ้องโจทก์สำหรับ

จำเลยที่ ๑ ในส่วนดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๕,๐๗๖,๘๓๔ บาท

นับตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่โจทก์ทราบการกระทำละเมิดจนถึงวันฟ้อง

เป็นดอกเบี้ย ๓๗๙,๗๒๖.๘๔ บาท ที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยที่ ๑ รับผิดชอบเป็นการดำเนิน

กระบวนการพิจารณาชำระหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า แม้ฟ้องโจทก์คดีนี้สำหรับจำเลยที่ ๑

จะเป็นการดำเนินการกระบวนการพิจารณาชำระกับคดีอาญามีหมายเลขดำที่ ๑๙๗๗/๒๕๕๑

ของศาลชั้นต้น เนื่องจากเป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาก็ตาม แต่ศาลชั้นต้นในคดีอาญา

ดังกล่าวยังไม่ได้วินิจฉัยในเรื่องดอกเบี้ย ๓๗๙,๗๒๖.๘๔ บาท การที่โจทก์ฟ้องเรียกดอกเบี้ย

ดังกล่าวในคดีนี้จึงไม่เป็นการดำเนินการกระบวนการพิจารณาค้างขึ้น เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า

พนักงานอัยการฟ้องเรียกค่าเสียหายในส่วนต้นเงินแทนผู้เสียหายสืบให้โจทก์ในคดีอาญาไปแล้ว

ก็ตาม แต่การที่พนักงานอัยการไม่ได้ขอเรียกดอกเบี้ยมาด้วยนั้น ก็เนื่องมาจากประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๓ บังคับให้พนักงานอัยการฟ้องเรียกได้แค่เฉพาะ

(๓๑ ทวิ)

สำนักงานศาลใต้

- ๗ -

ต้นเงินเท่านั้น สภาพไม่เปิดช่องให้เรียกดอกเบี้ย จึงเห็นได้โดยชัดแจ้งว่า ในคดีอาญายังไม่มี
การฟ้องเรียกดอกเบี้ยมาก่อน และไม่ใช้ค่าเสียหายที่พนักงานอัยการสามารถฟ้องเรียก
ได้แล้วไม่เรียก ฟ้องโจทก์ในคดีนี้ส่วนดอกเบี้ยจึงไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ
ไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗
วินิจฉัยว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ นั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา
ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น สำหรับปัญหาว่าจำเลยต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยเท่าไรนั้น ศาลอุทธรณ์
ภาค ๗ ยังไม่วินิจฉัย ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยไปเสียทีเดียวโดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้
ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ วินิจฉัย เมื่อคำพิพากษาศาลชั้นอุทธรณ์แล้ว จำเลยที่ ๑ กระทำ
ความผิดฐานบุกรุกและทำให้เสียทรัพย์ จึงต้องฟังว่าจำเลยที่ ๑ กระทำละเมิดต่อโจทก์
และศาลชั้นต้นในคดีอาญาดังกล่าวได้มีคำพิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์
เป็นเงิน ๕,๐๗๖,๔๓๔ บาท แล้ว ดังนั้นจำเลยที่ ๑ จึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ
๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๕,๐๗๖,๔๓๔ บาท นับแต่วันทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๖๔ วรรคแรก แต่โจทก์ขอนับตั้งแต่วันทราบ
การกระทำละเมิดคือวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ จึงคิดให้ตามขอ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ในประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๒ กระทำ
ละเมิดต่อโจทก์หรือไม่ ได้ความจากคำเบิกความของนายมานิตย์ อิ่มย่อง และพันตำรวจโท
ทรงวุฒิ สุระสินทร พยานโจทก์ว่า นายมานิตย์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองทำประโยชน์ในที่ดิน
ส.ป.ก. ๔-๐๑, แปลงที่ ๒๘ ซึ่งอยู่ติดกับที่ดิน ส.ป.ก. ๔-๐๑ แปลงที่ ๒๙ ที่ดินพิพาท
ซึ่งจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ มีสิทธิครอบครองทำประโยชน์ด้านทิศใต้ นายมานิตย์เห็นมีการขุดดิน
ในที่ดินพิพาทตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ แล้วหยุด ต่อมาในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๙ มีรถแบ็กโฮ
ของจำเลยที่ ๒ เข้ามาเกลี่ยดินไม่รูกล้ำเข้ามาในที่ดินที่นายมานิตย์ครอบครอง นายมานิตย์
จึงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ ส.ป.ก. และได้ทราบว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้างจำเลยที่ ๒ ให้เข้าไปขุดดิน
คนขับรถแบ็กโฮเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๒ ต่อมานายอดุลย์ แต้ชัยรักษ์ นิติกร ส.ป.ก.
จังหวัดราชบุรี ซึ่งได้รับมอบอำนาจจาก ส.ป.ก. จังหวัดราชบุรี ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อ
พันตำรวจโททรงวุฒิ พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรปากท่อให้ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสอง
ในความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ พันตำรวจโททรงวุฒิแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่าร่วมกัน
ลักทรัพย์โดยใช้อาวุธพาหนะจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธโดยจำเลยที่ ๒ ให้การว่ารับจ้าง
จำเลยที่ ๑ เข้าไปขุดดินโดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ชี้ตำแหน่งให้ขุด จำเลยที่ ๒ นำสำเนา

(๓๑ ทว)

สำนักงานศาลใช้

- ๙ -

หนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ดินของนางชิ้น ไพบูลย์ มารดาจำเลยที่ ๑ ซึ่งมีอาณาเขตติดกับที่ดิน ส.ป.ก. แปลงพิพาทและใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ขออนุญาตขุดตักดิน) มาแสดงพันตำรวจโททรงวุฒิสอบสวนพยานหลักฐานแล้วมีความเห็นสิ่งฟ้องจำเลยที่ ๑ และมีความเห็นสิ่งไม่ฟ้องจำเลยที่ ๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ เบิกความว่า จำเลยที่ ๒ ประกอบอาชีพรับจ้างขุดตักดินเมื่อประมาณต้นปี ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๑ ว่าจ้างจำเลยที่ ๒ ให้ขุดดินลูกรังในที่ดินของจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๑ นำหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๑๐๕ เลขที่ดิน ๕ ตำบลวังมะนาว อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ของนางชิ้น ไพบูลย์ มารดาจำเลยที่ ๑ มาให้ดู จำเลยที่ ๒ จึงไปขออนุญาตขุดดินลูกรังจากทางราชการ จากนั้นให้นายโกศล น้อยหน้า ลูกจ้างนำรถแบ็กโฮเข้าไปขุดดินในที่ดินดังกล่าวโดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ชี้ตำแหน่งที่จะให้ขุดตักดิน ที่ดินที่ขุดตักดินมีอาณาเขตติดต่อกับที่ดินพิพาทไม่มีอาณาเขตแน่นอน โดยมีนายโกศลและนายเสมอ สร้างพื้นที่ กำนันตำบลห้วยยางโทนซึ่งที่ดินพิพาทตั้งอยู่มาเบิกความเป็นพยานฝ่ายจำเลยที่ ๒ สนับสนุนข้อเท็จจริงดังกล่าว เห็นว่า จำเลยที่ ๒ ประกอบอาชีพรับจ้างขุดตักดินและเป็นเพียงผู้รับจ้างจากจำเลยที่ ๑ ให้เข้าไปขุดตักดินในที่ดินพิพาทซึ่งบริเวณที่จะขุดตักดินนั้นจำเลยที่ ๒

- ๑๐ -

ยอมไม่ทราบอาณาเขตนอกจากจำเลยที่ ๑ จะบอกหรือชี้ตำแหน่ง เมื่อจำเลยที่ ๑
แสดงหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ของนางชั้นมารดาจำเลยที่ ๑
ให้จำเลยที่ ๒ ดูและยังนำชี้บริเวณที่จะขุดตักดินด้วย จำเลยที่ ๒ ย่อมเชื่อโดยสุจริต
ว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินตาม น.ส.๓ ก. ของนางชั้น ทั้งสภาพที่ดินพิพาทและที่ดิน
ของนางชั้นที่จำเลยที่ ๒ นำสืบว่า มีอาณาเขตติดต่อเป็นผืนเดียวกัน ไม่มีสิ่งบ่งชี้
เป็นแนวเขตชัดเจน เจือสมกับคำเบิกความของนายรวิ รมณียอุทยาน เจ้าหน้าที่งาน
ที่ดินจังหวัดราชบุรี นายอตุลย์ แต้ชัยรักษ์ นิติกร ส.ป.ก. จังหวัดราชบุรี (ขณะเกิดเหตุ)
นายมานิตย์ ยิ้มย่อง เจ้าของที่ดินข้างเคียงที่ดินพิพาท และพันตำรวจโททรงวุฒิ พนักงาน
สอบสวนพยานโจทก์ พยานหลักฐานที่จำเลยที่ ๒ นำสืบมาจึงมีน้ำหนักเชื่อได้ว่า
จำเลยที่ ๒ ไม่ทราบที่ดินที่เข้าไปขุดตักดินนั้นเป็นที่ดินโจทก์ ข้อเท็จจริงจึงไม่ได้ว่า
จำเลยที่ ๒ กระทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์
ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายกฟ้องโจทก์ ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ข้อนี้
ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ ๑ ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

(๓๑ ทวี)

สำหรับใช้

- ๑๑ -

ของต้นเงิน ๕,๐๗๖,๙๓๔ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะ
ชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่ดอกเบี้ยถึงวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑) ต้องไม่เกิน
๓๗๙,๗๒๖.๘๔ บาท ตามที่โจทก์ขอ ให้จำเลยที่ ๑ ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้น
แทนโจทก์ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดีในชั้นฎีกา ส่วนค่าฤชาธรรมเนียมระหว่าง
โจทก์กับจำเลยที่ ๑ ในชั้นอุทธรณ์และฎีกา และค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๒
ทั้งสามศาลให้เป็นพับ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓

นายแรงรณ ปริพันธ์พจนพิสุทธิ์

นางปดาร์ณี ลัทธิพลี

นายพันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง

ราชบัณฑิตยสถาน

ราชบัณฑิตยสถาน

18 ก.พ. 2551

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาภาษา

ศูนย์วิจัยและพัฒนาภาษา
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน

(นายจิรศักดิ์ ศิริรักษ์)

นายวิชาญ

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน
ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน
ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน

